

Ornament de orfevrerie la broasca unei porți seculare din Sibiu Foto: Fred NUSS

Concurs de selecție

Școala generală și Liceul de artă din Sibiu (str. Al. Odobescu nr. 2, telefon 1 45 80) organizează un concurs de selecție pentru secțiile de muzică și arte plastice. Pentru clasele I-V concursul are loc în 19 și 22 VI (ora 17) la sediul școlii, iar pentru clasa a IX-a de liceu înscrierile se primesc la secretariat între 18-21 iunie a.c.

Convocare

Ședința de lucru a Comisiei județene de culturism va avea loc astăzi, 12 iunie a.c., ora 17, la sediul Direcției Județene a Sportului Sibiu.

Încă o dată despre tragedia coletelor

Stimate d-le ION SORESCU Citind articolul „Tragedia coletelor” din 29 V 1990, am încercat din nou sentimentul din trecut și prezent, de scuză prin minciună. Sintem plimbați cu numărul mare de vagoane sosite din străinătate, de pachetele cu alimente alterate și nu în ultimul rând de coletele furate, de cine? nereguli datorate cui? Poate fostului dictator. Deci colete care nu vor ajunge niciodată la destinație. Dar Dv. de la ziar, care sintetizează toate știuturile, ne puteți răspunde la o ghicitoare?

Cine credeți că se face vinovat de nereguliile C.F.R.-ului și cine este în măsură să ne despăgubească? Pentru că aceste colete trimise NU „ca ajutoare”, au fost plătite de rudele noastre din străinătate.

În altă ordine de idei, ne puteți indica care ar putea fi modalitățile de sancționare a C.F.R.-ului, în cazul că nu există cale legală juridică să-i chemăm la răspundere pe cei ce-și bat joc de noi? Oare într-o societate civilizată există o unică soluție, de a ne face noi dreptate? Pentru că atita timp cât debandada și-a făcut casa bună cu C.F.R.-ul, care nu răspunde față de nimeni pentru faptele reprobabile, noi cei de rând, care sintem sancționați pentru cea mai mică greșeală, vom putea îndrepta ceva, cu aceste scrisori la ziar?

Poate că totuși noul guvern „ce cu onoare l-am ales” se va gândi în următorii doi sau zece ani și la acest aspect civic, care ne face de ris în întreaga străinătate.

Mă numesc Mitrofan Vic-

toriu, domiciliu în Sibiu, str. Lomonosov, bloc 2 A, ap. 14, și aștept să primesc un colet de 18 kg din R.F.G., din data de 20 I 1990, în care printre altele se află și medicamente de strictă urgență pentru inimă (Adalat, Izoket, Dlipiridamol) care, de ce să nu recunoaștem, „încă” nu se află în farmaciile noastre.

Stimate domnule redactor, În ziar am citit articolul „Tragedia coletelor” și sper că n-ați publicat acest articol cu intenția de a ne obișnui cu ideea că s-ar putea să nu primim coletele din străinătate, expediate pe numele nostru.

Și eu aștept un colet din străinătate, din R.F. Germania, colet despre trimiterea căruia am fost anunțată telefonic de la începutul lui februarie 1990. Coletul conține, după spusele expeditoarei, alimente (nealterabile) de care am neapărată nevoie pentru un regim alimentar aparte, pe care trebuie să-l respect, alimente pe care nu le pot găsi la noi (încă).

Deci vreau pur și simplu coletul meu! Nu explicații, nu justificări. Pentru că, dacă cineva m-ar frustra de dreptul meu de a primi un colet expediat pe numele meu, de a-l primi intact și fără o întârziere exagerată, explicații, justificări sint prea puțin.

Nu cred că-mi veți răspunde că lucrurile sint cum sint și nimeni nu e vinovat și nici măcar responsabil. Cred că Poșta (și nu numai ea) are o responsabilitate și față de destinatar și față de expeditor. Și chiar dacă expeditorii nu s-au plins încă poate că nici nu știu că cele

„Spiritualitatea românească poate și trebuie să regenereze”

În zilele de 2 și 3 iunie a avut loc la București o consfătuire a Comitetului director al Uniunii Vatra Românească, fiind prezenți membri ai conducerii centrale și reprezentanți ai filialelor din județe. S-au discutat probleme organizatorice. S-a hotărât (deocamdată pînă la sfîrșitul anului), ca în fiecare lună Comitetul director să se întâlnească și să discute în alt județ, iar, la fiecare astfel de consfătuire, o filială județeană să-și prezinte activitatea, modalitățile de acțiune. Sibiul va organiza o astfel de întrunire de lucru la 1 septembrie cînd va organiza și o sesiune științifică ce va marca 50 de ani de la Diktatul fascist impus României la 30 august 1940.

În 6 iunie, la Cluj-Napoca, în clădirea Universității, și în organizarea filialei Cluj a Uniunii Vatra Românească, a avut loc o consfătuire a senatorilor și deputaților în Parlament, din Transilvania, care sint membri ai Vetrei Românești. La Cluj-Napoca apare revista „Vatra Românească” și ființează Casa de editură „Vatra Românească”, în care vor apărea

încă în acest an, lucrări de referință pentru istoria poporului român.

Dar, cum spuneam, au fost la Cluj-Napoca senatori și deputați, membri ai Vetrei Românești. Ca să risipim confuziile și speculațiile, Partidul de Uniune Națională a Românilor din Transilvania (P.U.N.R.T.), cu sediul la Brașov, și-a însușit în întregime platforma-program a

VATRA ROMÂNEASCĂ

Vetrei Românești și grupul parlamentar al acestui partid, 2 senatori și 9 deputați, va susține în totalitate în Parlamentul țării interesele românilor din Transilvania, respectiv ale Uniunii Vatra Românească. În această privință, ca și în problemele majore (dar și identice) privind unitatea și integritatea națională, senatorii și deputații aleși pe listele Frontului Salvării Naționale în Transilvania (nu putem avansa mai mult, întrucît a fost o reuniune zonală) vor lucra în Parlament în armonie, în consens cu cei ai P.U.N.R.T.

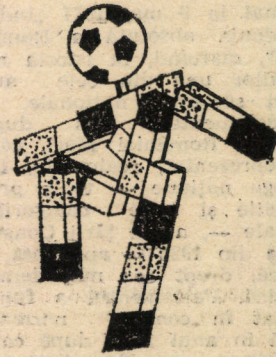
Ce am desprins din cele două consfătuiri, pentru mo-

dul de activitate, pentru acțiunile concrete ale filialei Sibiu a Uniunii? În primul rînd, că pe sibiieni se contează enorm și de aceea avem și o deplină libertate de acțiune. Cu potențialul nostru, cu tradițiile noastre românești, cu ceea ce am reprezentat noi în lupta de rezistență la asuprire și de unitate național-statală, noi trebuie să oferim un exemplu pentru toți românii. Trebuie să ne întărim în comune și în sate, în întreprinderi și instituții, în rîndul slujitorilor altarului și al corpului profesoral, al medicilor și cadrelor militare. Sintem, totodată, conștienți că sintem împiedicați în activitatea noastră de lipsa unui sediu legal și reprezentativ, în timp ce multe filiale beneficiază de sedii în clădiri dintre cele mai bune. Primim în continuare înscrieri în Vatra Românească la Casa de Cultură a Sindicatelor (după-amiaza, la Bibliotecă). Vom organiza manifestări artistice, folclorice, informări și simpozioane istorice, literare. Spiritualitatea românească poate și trebuie să regenereze.

Mihai RACOVITAN, istoric

Concert simfonic

Orchestra simfonică a Filarmonicii de Stat din Sibiu susține astăzi, ora 19, în sala Teatrului de Stat din Sibiu, obișnuitul concert simfonic săptămînal. În program: Doru Popovici — Pastorale bănățene, Claude Debussy — Preludiu la „După-amiaza unui Faun”, J. Brahms — Concertul pentru vioară și orchestră în re major. Solist Răzvan Aliman. Dirijor Petre Șbârcea.

Conform previziunilor brazilienii au cîștigat, dar mai greu decît se așteptau ei înșiși. „Fondisti” suedezi au alergat să le plesnească spina, s-au agățat de fiecare mingea, au tăiat lemne pe tibiele adversarilor și nu s-au lăsat ingenuncheați ușor. Noroc cu acest Careca — născut la 5 octombrie 1960, component al echipei Carrioeș și în urmă cu 4 ani, actualmente campion al Italiei cu Napoli — care a fost de două ori acolo unde trebuia (în min. 40 și 65). Deși a fost evidentă pentru toată lumea superioritatea tehnică a sud-americanilor, n-am observat o concepție tactică bine însușită la ei, adică n-am sesizat mina lui Sebastiao Lazaroni. „Sambagii” dau impresia că joacă doar din instinct și din plăcere, iar în apărare sint ... praștie (deși se vorbește că Tafarel este zmeul-zmeilor, cam ce a fost Gilmar acum 30 de ani). De la învinși nu m-au uimit nici Stromberg — despre care s-a făcut mare vîlvă — în schimb îi prevăd un viitor „de aur” acestui tînăr în vîrstă de

Coppa del Mondo

Bate cine poate

21 de ani pe nume Brolin. Cît despre Müller, celălalt vîrf de atac al brazilienilor: s-a agitat mult dar cu puțin folos, în vreme ce Bebeto a zăcut pe banca rezervei și-a ... primelor doar pe jumătate. Mă rog, mă rog, este antrenorul cel care hotărăște și care risică să fie înjurat în caz de insucces.

În celălalt meci de duminică nemții i-au făcut biftec pe sirbi parca fără să se forțeze. Franz Beckenbauer — dirijorul „fanfarei militare” germane a stat în picioare tot timpul și și-a pus ochelarii cu rame metalice ca să aibă o figură de intelectual. Și să recunoaștem c-o are. Bătrîni Augenthaler, Mathäus și Voller au dus greul înclinînd decisiv balanța în spre ... Bonn. De fapt golurile au fost marcate de Mathäus (2), Voller și Klinsmann. „Papagali” lui Osim au lăsat o vreme impresia că ar putea ceva — la 2-0 pentru adversari înscriind și ei prin Jozici — dar s-au pleștit de tot spre final alergînd ca niște curci ploate. Pentru mine unul mult lăudații (și plătiții) Kataneț, Susici, Zi. Vujojević și, mai ales Dragan Stojković n-au fost decît niște baloane de săpun.

După primele partide văzute în acest turneu părerea mea este că nemții sint cei care bat cu pumnul în seiful unde se află trofeul de cîștigători. (n.i.d.)

CINEMATECA

Realizat în anul 1963 de Lúcian Bratu pe un scenariu al lui Mihnea Gheorghiu, filmul Tudor se constituia într-un cap de școală în cinematografia românească post-belică și deschidea calea meditațiilor cinematografice pe teme de istorie. După un succes mare filmul a intrat într-un con de umbră; mai bine zis a fost exilat în arhive, astfel că generația ultimilor 20 de ani nu a putut să-l vadă. Tinerii îl vor putea vedea împreună cu abonații cinematecii miercuri, ora 16 și joi și vineri orele 17 și 20 la Cinematograful „Arta”. O reîntîlnire cu Emanoil Petruț, în rolul legendarului Tudor din Vladimiri și cu George Vrăca în acela al banului Brâncoveanu, într-un film premiat la Mamaia 1964 precum și la festivalurile internaționale de la Buenos-Aires și Cork (Irlanda).

ION SORESCU

10,00
10,10
ria —
rusă,
foileto
(reluan
5, 12,
prinț,
anima
lități.
tînărul
15,20
Sindica
15,50
muzicii
nești.
la (re
de lir
Bun g
17,40
te pe
17,45
mond
Belgia
Sud.
nimate
tăți.
serial
tății —
sen. 2
21,45
mond
Oland.
Merid
cului.

SIBI
„Artico
serii,
18.
Arta
rele 1
17; 19
Tine
micul
orele
„Lilia
două
Ter
două
pentru
MED
gresul
thon”
rele
16,30;
Cent
pe N
orele
LL.
„Miste
tilor”,
17; 19
CISI
bă de
rele 1
AGN
Marin
rele 1
DUM
„Noi
sul P
10; 17
COF
„Drep
orele
APC
„Sora
și 19
BAZ
vitură
rele 1
OCN
„Fluvi
toarce
și 19;
AVI
de la
orele
TAI
care
băiat”
19.

Meter
Vre
gener
rul t
Ploi
ploaie
descă
Vinte
derat
sifică
Temp
me
între
iar
tre 1

Franța este, în continuare, cu noi

Dacă aș fi fost francez aș fi fost gaullist. Pentru că de Gaulle a fost un om politic integru, chiar dacă în unele decizii a mai greșit (fără rea intenție). Și-apoi, mi-a plăcut imens una din „vorbele” sale: eu nu sint omul nimănui.

Zilele acestea am stat în preajma unor oameni de bine, francezi, veniți din Bordeaux cu ajutoare. Este vorba de domnul Mircea Pele (nici o legătură de rudenie cu Edson Arantes do Nascimento!) — sibian de-al nostru, stabilit în urmă cu un deceniu în Franța —, Robert Levan, Serge Bariou și Tran Van Minh. Iar la Bordeaux — cine n-a auzit de echipa de fotbal cu același nume precis știe de celebrul vin din această regiune — primul este unul dintre fideli generalului de Gaulle, domnul Jaques Chaban-Delmas, care nu numai că a înlesnit această deplasare, dar a și impulsionat-o oferind fonduri și mijlocul de transport. Inițiatorul și animatorul acțiunii a fost domnul Mircea Pele care, profesor fiind la școala din Ocna Sibiului înainte de a pleca în Franța, a ținut ca, în principal, ajutoarele să fie destinate acestui oraș. „Din luna februarie am început campania de stringere a ajutoarelor — ne spune domnul Pele — și am găsit foarte multă solitudine atât la primăria orașului Bordeaux, cât și la doamna Danielle Dantou, directoarea asociației „Foyers des Jeunes et Centres d'Animation de Quartier” și la domnul Guy Peuraudot, directorul colegiului particular „Saint Genes”. Am adus pentru școala generală și pentru dispensarul din Ocna Sibiului: cărți, rechizite școlare, alimente, îmbrăcăminte, medicamente, vitamine”.

Am fost vineri, 8 VI-a a.c. la Ocna Sibiului. Domnul primar al orașului, Savu Popa, i-a întâmpinat, i-a însoțit și le-a mulțumit oaspeților francezi pentru tot, ca și domnul dr. Gheorghe Mărcuțiu, șeful dispensarului. Ieri, luni, 11 VI a.c., alte pachete au fost donate Leagăunii de copii din Sibiu. În continuare, delegația franceză a vizitat Sibiu și câteva dintre principalele sale obiective culturale. Se pare că, prin intermediul domnului Mircea Pele — delegația fiind primită și de domnul vicepreședinte Romeo Trif — se pot stabili legături permanente și trainice între Sibiu și Bordeaux. Nu e rău.

N. I. DOBRA

HOLD-up în centrul Sibiului?

(urmărire din pag. 1)

de 13 mai, pe la ora 22, bietul om ajunsese în dreptul blocului „Dioda”, în drum spre casă. N-avea de unde să știe că aici pindeau cei doi, cu mințile infierbintate, ce-și căutau o victimă sigură. L-au acostat pe om, cerându-i o țigară. Au tăbărit apoi cu pumnii pe el, zdrobindu-i gingiile, iar după ce l-au trântit jos au început să-l buzunărească. În portofel nu avea, însă, decât ... 60 de lei. Norocul a fost tot cu o patrule a poliției, atrasă de strigătele victimei. Bucur reușește să dispară, dar Tânăsescu este prins. Cazul este prezentat procuraturii, cu propunere de arestare a infractorului prins, dar procurorul decide că probele nu sînt concludente, cerînd să fie aduși amîndoi agresorii. După un periplu de câteva zile prin țară, este prins și Bucur, dar dispare celălalt. Și, uite-așa, aceștia pot da alte lovituri, pentru că se pare că nici măcar

prinderea în flagrant nu constituie o probă concludentă pentru procuratura noastră. De ce?

Deci, în amîndouă cazurile, poliția i-a surprins pe agresorii în plină acțiune. Și totuși... Tărășan Al. și Branaga M., pentru fapta lor gravă (sau poate fi calificată altfel?), conform legii, au fost amendați contravențional cu cîte 500 de lei. Mai departe cazul este de competența comisiei de judecată. Iată de ce N.S. ne roagă să facem un apel prin intermediul ziarului la acel om în vîrstă, singurul martor al agresiunii din seara zilei de 26 aprilie, pe care ar dori să-l cunoască. (Îl așteptăm la redacție, pentru a-i pune în legătură).

În cel de-al doilea caz, lucrurile sînt mai grave, întrucît atacul a fost în scopul jafului. Cu toate acestea, procuratura nu consideră proba concludentă, pentru a lua măsuri drastice împotriva agresorilor. Și atunci, vorba victimei: „să ne aresteze pe noi, că e mai simplu”.

Yec 'hed mat...

14. Miercuri, 11 aprilie, avem întîlnire întregul grup la Pontivy, orașel situat în centrul Breitaniei. Ne vom întîlni cu sibienii aflați în celelalte departamente: Finistere, Cotes d'Armor și Morbihan. Noi, cei aflați în Ile et Vilaine, pornim din St. Malo la ora 8,30 pe o vreme senină. Avem de străbătut aproape 200 km. Ne întîlnim cu toții în piața orașului. La ora 12 vom vizita Castelul. Pînă atunci fiecare face ce vrea. E o vreme splendidă. Aici nu bate vîntul ca la bordul mării. Pontivy-uj păstrează încă nota medievală, dar este curat, frumos, aerisit, plin de verdețuri. Datorită pietelor, grădinilor, spațiilor largi, pare mult mai mare decît este în realitate: doar 15 000 locuitori. La 12,15 ne primește primarul. Discursuri, complimente, zimbete largi. Ne spune că și spitalul din Pontivy a donat României aparatură și medicamente. Aflăm că orașului i se mai spune și Napoleon-Ville pentru că împăratul l-a făcut un fel de capitală militară a Breitaniei în lupta contra englezilor. În acest an, în Pontivy, în perioada 26 iunie — 24 septembrie va avea loc o „vară

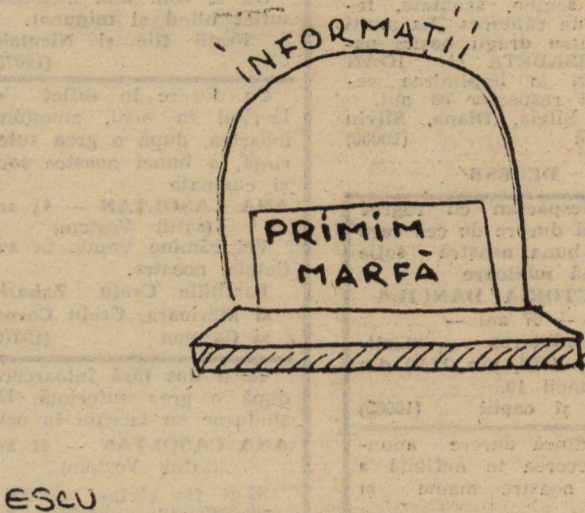
muzicală”, cu participarea celor mai buni soliști și ansambluri franceze clasice.

Vizităm apoi Castelul du-cilor de Rohan. În ciuda numeroaselor distrugerii, impozanta fortăreață, ridicată în veacul al XV-lea de puternica familie de Rohan, și-a păstrat măreția. Centrul fortăreței s-a păstrat intact și ne oferă o imagine fidelă a ceea ce a însemnat arhitectura militară a epocii. În sa-

Jurnal francez subiectiv

Hile castelului sînt organizate numeroase expoziții de tot felul, reflectînd ocupațiile locuitorilor din zonă — comerțul, agricultura, industria textilă —, arhitectura — asupra căreia Napoleon și-a lăsat o puternică amprentă (străzi largi, pietre, clădiri impozante) — religia, obiceiurile, portul etc.

În fine, orașul se mai laudă cu Biserica Saint-Joseph construită de Napoleon al III-lea, monument istoric care actualmente găzduiește un centru în care sînt create vitralii și, totodată, constituie un excelent spațiu expozițional.

Cum putem redresa zootehnia?

(urmărire din pag. 1)

mă de fîn și siloz. Deci, și în cazul nostru, optimul este de o bovină/ha. La noi va trebui însă să facem o zonare strictă a terenurilor aferente pentru oi și a celor pentru bovine, prin creșterea numărului de oi pe pășunile alpine și reducerea lor în zonele colinare.

Avem însă multe de făcut în vederea redresării zootehniei. Trebuie revăzută rețeaua de drumuri pentru exploatarea fiecărei parcele, aducțiunile de apă, trecerea la pășunatul cu gard electric, folosirea integrală a îngrășămintelor naturale lichide și solide, realizarea de silozuri cilindrice unde tasarea se realizează prin greutate proprie etc.

— Am reținut faptul că adăposturile de animale sînt construite împreună cu casa de locuit. La noi situația este oarecum diferită. Avem foarte puțini țărani care dețin un număr mai mare de bovine. Ce s-ar putea face?

— În zonele cu concentrație de bovine, țărani care doresc își pot asigura efectivele dorite prin cumpărare

sau cooperare cu unitățile agricole. Pășunile și fînețele existente trebuie parcelate și repartizate crescătorilor în funcție de numărul de animale și de productivitatea terenului. Toate cheltuielile legate de parcelare și de îmbunătățirea calității pășiștilor vor trebui preluate în majoritate de stat, pentru a stimula în prima fază producătorii. Pentru cazarea animalelor pot fi utilizate și adăposturile libere din sat, dar se pot construi și altele, cît mai aproape de pășune. Vacile în lactație vor trebui să vină seara acasă, iar tineretul poate fi cazat în adăposturi realizate pe pășune.

— Ce venit ar putea realiza un gospodar care crește 25—35 bovine?

— Dacă luăm în calcul doar 15 vaci în lactație, cîștigul anual va fi în jur de 270 000 lei. Nu am luat în calcul și producții. Scăzînd cheltuielile de întreținere, cifrate la 120-150 000 lei, rezultă un cîștig net de peste 120 000 lei pe o familie formată din două persoane.

— Revigorarea agriculturii noastre este condiționată în mod hotărîtor de reîntoarcerea forței de muncă tînără la țară, de stimularea ei pentru a lucra în acest sector.

Ce ar trebui făcut în acest sens?

— Cred că ar trebui să plecăm tot de la experiența celor din landul Bavaria. Acolo există un sistem de școli agricole pentru țărani, de doi ani (obligatoriu). Copilul nu poate moșteni casa și gospodăria fără această diplomă. În această perioadă el învață mulsul, potcovitul, curățatul unghiilor la animale, probleme sanitare-veterinare și de reproducție. Practica o efectuează în alte ferme decît cea a părinților. După o u-cenicie de doi ani el va urma o școală de meșteri (1—2 ani), perioadă în care își va perfecționa cunoștințele de specialitate. Va trebui să ne schimbăm și noi optica cu care privim formarea și pregătirea profesională a viitorilor țărani. Școlile profesionale, pentru care militez, vor trebui să aibă un program mult mai bogat de practică, să fie mai concret și la obiect.

Nu am rupt legătura tineretului cu pămîntul. Să refacem această legătură și să le sădăm dragostea pentru animale. Un fermier bavarez spunea: „Vaca nu dă lapte dacă nu e fericită. Noi toți lucrăm pentru fericirea ei”. La fel va trebui să gîndim și noi.

„Ați venit acasă, d-le Gottfrid?”

(urmărire din pag. 1)

lie tînără, Marion și Rolf Florian din Dieblich, R.F.G., pentru a înfia un copil din Sibiu. Peste 20 de familii m-au întrebat cum pot înfia copii. De asemenea, am oferit posibilitatea la 40 de copii din județul d-voastră (25 români și 15 sași care nu au cereri de plecare în străinătate) să-și petreacă vacanța de primăvară în Germania Federală. Interlocutorul ni se destăinuie în continuare. „Doi ani de ședere în România mi-au permis să cunosc spiritul poporului dumneavoastră. Am foarte mulți prieteni români, mai mulți decît sași. Iubesc această țară și acest popor. Aveți un mod de a gîndi deosebit de al nostru, sinteti deschisi. Noi germanii, sîntem mai închiși, mai sistematici. Cum este privită revoluția română în R.F.G.? Oamenii se întrebă cum ați putut răbda atât de mult timp. Problema familiei ceaușescu a fost delicată. Începînd cu anul 1968, cînd a refuzat să participe la inter-

venția din Cehoslovacia și apoi spiritul de independență față de Moscova i-au adus un bun renume. Situația internă era însă total diferită de cea externă. Acum vă bucurați de o mare simpatie din partea populației țării mele. Mulți întreabă cum puteți fi ajutați. La televizor au fost prezentate imagini care au emoționat profund. Sașii au suferit împreună cu românii și ceilalți locuitori. Stiu că mulți vor să plece. Îmi pare rău să se piardă cultura germană din România. Am impresia că dacă într-o noapte omul își schimbă locul său își pierde și echilibrul. Cîștigurile materiale nu știu dacă pot compensa pierderea identității spirituale. Le-aș sugera pentru moment să nu se grăbească în a-și părăsi țara. Să mai aștepte. Lucrurile se vor schimba după alegerile din mai. Ar fi de preferat o coaliție de partide, ca un prim pas spre democrație. O politică realistă se poate realiza doar prin compromis”.

În numele tuturor celor pe care i-ați ajutat, vă mulțumim domnule Gottfrid!

N. I. DOBRA

